

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván hűzhoz küldve:

Egy évre 5 ft — kr
 Hat hóra 2 ft 50 kr
 Három hóra 1 ft 25 kr

Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.

Éves számok 12 kr-ával kaphatók
 a kiadóhivatalban

BARS.

HIRDETÉSEK.

Négyhasabos petit-sor egyszeri közlésért 5 ft kétszeriért 6 kr, többszöriért 5 ft fizetendő.

Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 Lr

A nyiltérben:

minden négyhasabos garmond sor díja 15 kr.

Vélünk összekötésben levő hirdető-írdák, előfizetőink, vagy a gyakori hirdetőket tetemes díj kedvezményben részesülnek.

„**UJZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KOZLÖNYE.**”

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.
 Kéziratok vissza nem adatnak.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer.

vasárnap reggel.

A hirdetéseket, előfizetéseket s a reklamációkat a kiadóhivatalba:
 (Takarék- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

Pünkösöd.

A természet illatozó, virágos kertté alakul át a földön.

Boldog áhitattal szemléljük a föld csodás felelevenülését, a buzakalászok imbolygásait, a lombos fák érlelő gyümölcseit, a rózsatők gazdag terméseit, a virágok százféle színeit, s érezzük, hogy végtelenül jóságos, gondoskodó atya őrökdi felettünk, a kinek határtalan szeretetéből fakad minden, amit csak élvezhetünk.

A hitben való megerősödés sugallata ráereszkedik örömtől repeső szívünkre és dagadozó kebellet szívjuk be tudónkbe az erők és virágok illatos levegőjét.

Az apostolok oszlását és a tüzes nyelvek megjelenését ma is látjuk lelki szemünk előtt s ha haragjában megdördül az ég, s tüzes villám cikázik végig a felhők tömegén, térdre borulunk hatalmad előtt te Dicső, és áldunk, hogy imádkozni tanítottál meg bennünket.

Mert csak így értük el a megigazulás dicsőségének biztos útját, a melyen haladva, jóságod folyton tartó bőségével elárasztva boldog megelégedéssel tekintünk föl hozzád a megmeríthetetlen magasba, dicső trónusod felé, ki a természet csodáiban nyilvánulsz.

Ha hitünkben való bizodalunk nem adna előtt a kenyérküzdelem verejtékes munkájához, mivé lenne az emberi erkölcs!

A munka nemesítő ereje, oszlopa a vallásnak!

Ha az emberi erkölcsökön nem uralkodnék isteni szikra, mivé lennének a munkaképtelenek s honnan merítenék hitüket?

Az emberi erkölcsökben van letéve a hit alapja.

Az apostolok fennen hirdetett szavainak lelkünkben megfogalmazott gyümölcsén hadd táplálkozzanak ember-társaink.

Sajnos azonban, hogy az ígét, mely az emberiség közös boldogságának kuforrását oly ékes szavakban jelölte meg, sokan nem akarják megérteni.

Akik az életküzdelem teréről szerencsés zsákmánnyal megrakodva vonultak félre kőházuk kényelmes falai közé, közönyös egykedvűséggel nézik nélkülözésre kárhozott ember-társaik meddő küzködését.

A jótékonyág Geniusza hiába kopogtat ajtójukon.

Érzéketlen marad a szívük, tudván tudva, a szegénynek mily drága a kenyér s milyen olcsó a verejtéke. Így pünkösöd napján mindig eszünkbe jut a feltuvalkodók pünkösdi királysága az ő aranyos, papirból összeragasztott sallangos, czifra koronájukkal és tragédiájukkal.

Sajnálkozva térünk ki utjuk elől, nehogy lélekzetünkkel fejükről a koronát lefújjuk.

A feltuvalkodott megtagadója önmaga emberiségének, megtagadója az Isten képehez való megteremtésének.

A hitnek és vallásnak e szent ünnepe elkerülhetlen az elmékedés. De nemcsak a hitnek és vallásnak ünnepe ez a mai nap, ünnepe ez az emberiségnek, a nemzetnek, társadalomnak és egyénnek is.

Az emberiségben a világosság terjedését hirdetik az apostolok s ha van is szomorú, gyászos idő az emberiség történetében, érezzük, hogy kell egy jobb jövőnek jönnie.

Hiszünk, hogy el ne bukunk a féltalon.

S a nemzetek nem merítik-e ki minden dicsőségüknek forrását, hogy büszkén mutathassanak rá a multa, mely bár véres volt, de amely biztató lehet a jövő boldogságára nézve?!

A nemzetek biznak, mert ismerik önmagukat és saját szívük a bizalom legvérmesebb forrása.

S a társadalom, a mely forr, küzd,

dolgozik napról-napra, és az egyének akik verejtéket hullatnak, hogy legyen mit enniük másnapon, mind, mind tárgult kebellet, kitárt szívvel térdelnek az oltár előtt.

Remélnek, mert boldogulni akarnak!

És így tovább! A mindenség millió paránya, a természet minden alkotása érzi, hogy melegebb a nap, illatosabb a lég, nagyobb a természet e napon mint egyébkor.

Érzi, hogy piros pünkösöd napja van!

Pünkösdi rózsák illatoznak, virulnak, s aki ott jár a természet ölen és keresi a természetet, az csodás harmóniába olvadva találja meg a természet remekét.

Tanuld megismerni a természetet és föltaláld az Istent!

Manapság nincsenek apostolok, akik eljárnának hitet csepegtetni az emberek szívébe; nincsenek, akik megtanítanak a csüggedőket, hogy reméljenek s a csodás hang mégis megszólal; mit tudjuk hol, ki által, a légtelen e vagy önmagunkban, de érezzük, halljuk a hangot Madáchként:

„Ember küzdj és bizva bizzál!”

És mi küzdünk, bizunk, remélünk!

A kétségbeesett, eltévelyedett lélekbe is visszatér a hit, leejti a gyilkos fegyvert, melyet önmaga ellen fordított s leborul a természet hatalma előtt.

Piros pünkösöd ez a te végzésed.

Te eloszlatoz az ellentéteket az emberekben, te megtanítod őket, hogy keljenek föl a porból és emelkedjenek föl a magasba Istenünkhöz, ki egyenlően ítél koldus és király felett.

Ez a te hatalmas erőd, fölvilágosodás napja!

Nem kell apostol már, nem kell, fenyegetés; a hit ma önkéntelenül támad és folytonos, erős tudattá válik az ember lelkében.

Virágok ünnepe, remények ünnepe,

szívek föltámadásának magasztos ünnepe áraszd reánk a szeretet, béke s a jólét áldásait!

A nagy Magyaralföld sósflórája és talaja.

— Hanasz István. —

Nagyobbszerű vagy a föld minden bérézeinél honom korlátlan rónasága, te párja a végtelen tengernek, zöld és határtalan, mint ő, hol a szív szabadabban dobog s szemünk nem talál korlátokat. Te a magyarnak képe vagy, nagy rónaság! Remény-zöldben, de pusztán állsz, arra teremve, hogy ter nékenységgeddel áldást áraszt magad körül, de még kopáran; az erők, melyeket Isten beléd teremt, még szunnyadoznak s az ezernyi évek, melyek fölötted átvonultak, nem láttak még dicsőséggedben. Az erő rejtve bár, még él kebledben; a gaz maga, mely határodon oly dusan fölne, hirdeti termékenységgedet s szívem mondja: közel az idő, midőn virulni fogsz te, szép rónaságunk s virulni fog a nép, mely egy ezred óta sikodat lakja. Boldog, ki a napot megérheti; boldog, ki legalább azon öndutattal vigasztalhatja magát, hogy minden tehetségével e szebb idő előkészítésére dolgozott, mond Eötvös József báró.

Ilyen ideális szemmel nézte a főnkelt lelkületű író és felejtetlen államférfi hazánk nagyobbik Alföldének egyhangú fölületét, bár nevelő édes dajkája az az aranykalászk rengő özeánjának, hü ápolója olyan páratlan zamatu gyümölcs-áldásnak, mely irigységre költhetné a hesperidákat; versenyre kél ugyanis a mithoszi aranyalmakkal Szabadka szeresikája, Halas teleű körtéje, Kecskemét üveg-meggye, kajszibarackja, Nagy-Körös cseresznyéje, hogy ez utóbbinak uborkáját, Heves görög dinya-jét, Szeged paprikáját, Makó hagymáját említetlen hagyjuk. De termő földje e sik egyuttal az aszu sósflórának is, mely helyenkint nagy fölleteket tart magának csaknem kizárólag lefoglalva.

Ha hasznos a cereáliák tömérdek bősége, a pusztákat minden földvön jellemző

TÁRCZA.

A „Szerelem“ és a „Szenvedés.“

(Tündér-rege.)

Egyszer, este, mikor a lemenő nap biborpirosra festette a könnyű báránylegeket és utolsó sugaraival bearanyozta a fák sudarát, a kis filemile mesét mondott kedvesének a rózsának:

Tündérhonban — ugy mond — nagyon, óh nagyon szép minden.

Ott örökké kék az ég, mindig zöld a pázsit, virág sohase hervad, sohase fonyad el s a kis tündérek mindörökön örökké ifjak, szépek maradnak.

A tündérkirálynő egyszer magához intette szolgáját, az enyhe, tavaszi szellőt és azt mondta neki:

— Menj, hord alattvalóimat ide!

A langyos szellő gyorsan engedelmeskedett urnöje parancsának.

Könnű lepkeszárnyal kirepült a mezőre és tündértől tündérhez szállt.

Mindegyikének megcsókolta a homlokát és elszálatkolt azt mondta:

— A királynő hívat!

A kis tündérek odasiettek az ő feleséges asszonyukhoz és megálltak trónja előtt, a mely egy darab gyémántból készült.

— Királynő, itt vagyunk. Mit parancsolsz?

A tündérkirálynő azt felelte:

— Szálljatok le a földre. Járjatok or-

szágról-orzágra, városról-városra, faluról-falura, házról-házra. Ti, testvéreim, a kik arra vagytok hívatva, hogy boldogítsatok, menjetek és jutalmazzatok meg a jó embereket. Ti pedig, a kiknek az a feladatuk, hogy büntessétek meg a rosszakat! . . . Menjetez hát!

A tündérek nehéz szívvel hagyták ugyan el szép hazájukat, de kénytelenek voltak engedelmeskedni.

Párosan szálltak le a földre.

A szorgalom karoufogta a gazdagságot és így szolt hozzá:

— Mi együtt megyünk, nemde?

A Gazdagság fejével bólinott.

— Mi együtt megyünk.

Előlépett aztán a Tunyaság.

— Kivel menjek én? — kérdezte, körülnézve testvérei közt.

Azt mondta neki erre a nyomor, a sápadt arczu Nyomor, a kinek a ruhája ringyből-ringyből való volt:

— Mi ketten mindig szerettük egymást. Jöjj hát, együtt, elválaszthatlanul járjuk be a földet.

És elszálatkolt . . .

Előlépett az öröm. Bájos arczu, mosolygó tündér volt. Nyakan gyöngyfüzért viselt, a mely a könnyekből, örömkönnyeiből készült.

— Én velem ne jöjjön senki, — szolt.

— Elmegyek magam, kísérőre nincs szükségem, mert hiszen egymagamban is szívesen befogadnak mindenütt, jól tudom.

— És elszálatkolt . . .

— Hát én kivel menjek? — kérdezte a Fösvénység.

Az Irigység, a ki éppen akkor vette magára palástját, mely a pongyolapitypang sárga virágaiból volt csinálva, azt felelte neki:

— Én méltó társad leszek, azt hiszem!

— Én a dicsőséggel megyek! — szolt a Kevélység.

Elszálatkolt ok is . . .

Csak a szenvedés maradt még vissza.

— Hát te miért nem röpülsz le a földre? — kérdezte tőle a királynő.

— Nincs társam, — felelt a Szenvedés. — Egyedül maradtam, testvéreim mind elszálatkoltak.

A tündérkirálynő elgondolkozott.

Nincs társad? . . . Pedig itt nem maradhatok. Egyedül elunnád magadat.

Menj egyedül, próbálj egymagadban szerencsét!

A Szenvedés erre felöltötte fekete köntösét, fekete fátyollal vonta be az arczát és ő is leszálatkolt a földre.

Szállt, szállt, szállt . . .

Bejárt százegy országot. Minden kapunál megállt és bekopogtatott. Siránkozva kérte az embereket:

— Eresszettek be, óh eresszettek be!

De ha megkérdezték, hogy ki van künn s ő megmondta nevét, hát mindenütt azzal utasították el, hogy:

— Csak menj, menj, rád semmi szükség sincsen itt!

Csellet mégis belopódzott egy-két házba.

De ott se volt soká maradása. A mint fölismerték, rögtön elkergették.

Sokáig járt-kelt a Szenvedés a földön. Végre belátta, hogy egymagában mire se megy és ismét visszazálatkolt Tündérhonba.

A királynő csodálkozva fogadta:

— Hát te megint itt vagy?

A Szenvedés panaszkodva azt válaszolta:

— Bejártam százegy országot, százegy országnak minden városát, minden falvát. Bekopogtattam százegy országnak minden házába, de az emberek nem akartak beereszteni, esellel ha belopództam valahová, onnan is kivertek, a mint rám ismertek . . .

Óh királynő, adj hát nekem társnőt. Magam bizony semmire se megyek!

— Már látom, — szolt a királynő, — hogy ügyetlen vagy. Nézd, testvéreidről mindennap kapok rózsaszíromra irt levelet.

Valamennyinek jól folyik a dolga, valamennyinek akad hajléka, nem egy de száz is, meg ezer is.

Szenvedés azt mondta erre:

— Ah őket szívesebben látják az emberek. Pedig nem én vagyok a legrosszabb lelkű tündér . . . Ha mindig csak zokogás, fájdalom jár a nyomomban, tehetek én róla? Te teremtettél ilyenek.

— Igazad van, — mondta a királynő.

— Mind igaz, a mit mondasz. Ime hát, hogy panaszra ne legyen okod, adok neked társat!

S a szép tündérkirálynő lelépett gyémántos trónjáról és végtelen gyönyörtől

dinnye és uborka özön és szemszaj gyönyörködtető a rosiflora fák zamatos gyümölcs-sutása; nem lehet érdek nélkül való természet kedvelője előtt a halophyt növényzet sem, mely a sós talajon csak kinődni látszik. Ha nem dicsekedhetik is az még a mai napon zsebtöltőgető tulajdonságokkal, de jelzője lehet annak, a mit Cotta Bernhard az Osztrák magyar monarchiának Hauer készítette geológiai térképe szemléleténél már 1873-ban megjegyeztet, hogy t. i. a Máramaros és Erdélyrészek sós talajai körül hiányzó kálisoknak a Tisza völgyében kellett meghuzódnok; mutatója lehet e mellett a sósflóra olyan természetű rég lefolyt alakulásoknak, melyek még ma is megérdemlik, hogy figyelmünket feléjük fordítsuk.

Dr. Reiche a föld belső vidékein előkerülő sós növényzetről értekezve a múlt évben, ki nem hagyhatta hazánkat. A Fertő környékét ugymond, de még inkább a magyar puszták területét gazdag halophyt flóra födi és jellemzi. Kernerre, mint hazánk jó ismerőjére hivatkozva pedig úgy folytatja, hogy sótartalmu nagy száraz fölletek vannak itt, váltakozva ingoványokkal, melyek pereme a kivirágzott sötét fehér színt ölt és a talaj kémiai vegyületéhez képest sajátos sós növényzetet táplál. A németföldi e nemű vegetatio képviselőihez itt a párkányos lelleg (Statice Gmelini) járul dus piros-kék virággal és mint a németországi gombos lelleg (St. armeria), ugyanazon növény genusz tagja. Mihez mi hozzá tehetjük, hogy nálunk még gyakoribb a nagy Magyaralföldön a sziki lelleg (St. limonium) és a bogár palka (Cypesus pannonicus.)

Szikes talajt jellemeznek különösen a sziki zsásza (Lepidium crassifolium), a sziki törfü (Lepurus pannonicus), melynek fili formis nevű testvére tengerpartokon él, az incurvatus pedig épen a fiemei öböl mentén. Látni a pózgás gerepcint (Aster triplolium v. pannonicus), mely a sós források és tengerpartok mentén is kedves csoportokat alkot; a gatyás kerep „Tetranoglobus siliquosus) ellenben magánosan kerül itt-ott elő; tovább a kis virágú pozdor (Scortonea parvifolia), de már a bokros len (Linum peramne) a dombosabb helyeket keresi. Annyi szénsavas natront tartalmaz a hatbibés hutsza (Triglochen maritimum), hogy Déleuropában egyenesen szoda nyeresre használják föl, holott a legelő barom is örömet fogyasztja, miért ajánlható kiterjedtebb művelésre ott, hol egyéb takarmány fü csak kinődvén tenyészik. Az egész

földtekén el van terjedve a sziki szamolya (Samolno Valerandi), mely sok helyt sós forrásokat árul el jelenlétével.

(Folyt. köv.)

A lévai „Stefánia-árvaház.”

(Títkári jelentés folytatása.)

Ezekből folyólag növendékeink egészségi állapota általában nem esett nagyobb kifogás alá, habár szomoruan emlékezünk meg itt arról, hogy a mult 1888. év april havában egy kis árvát, első halottunkat Simkovic Bélát temettük el. Az árvaházunkban 3 évig ápolt, az elemi iskola 3. osztályát egész sikerrel járó, csendes magaviseletű fiúcska az akkor járványos himlőben hunyt el. Ugyancsak itt egy körülményre batorkodunk felhívni a m. t. Közgylés figyelmét. Növendékeink ritka kivétellel rendkívül számandó állapotban kerülnek az árvaházba. Ruházatlanságukat nem is említve, rendszeren a gondviselőlethez származó gyermekbetegségek lépik őket el, mikor beöltöznek s mely bajok ha épen nem fokozódnak is, de csak különös gondos ápolás következményeként mulnak el az árvaházban való tartózkodásuk alatt. Így a beérkezők nagyrésze többkevesebb ideig csak járó betegnek tekintendő, kik természetesen rendszeres gyógykezelésben nem részesíttetnek. Ez okon, de meg általában az intézet egészségi viszonyainak elbírálása okáért, óhajtaná a választmány, hogy dr. Medveczky Károly városi főorvos ur, kit az 1882. év november 26-án tartott rendkívüli közgyűlésen — habár díjazás nélküli — intézeti orvosrá kértünk fel s aki betegségek esetén mindannyiszor hálára érdemes fáradozással tett akkori kérésünknek eleget: e közgyűlésünkben folyólag kéressék fel, miszerint intézetünk tulajdonképeni betegségeken kívül is időről-időre történő látogatásaival lekötelezni sziveskedjék, hogy így minket oda-juttatni segítsen, miszerint árváink arca is bizonyosággal szolgáljon az érték tenni kész jóindulatunkról.

Átérve ezek után egyesületünk anyagi viszonyainak taglalására, felemlítjük, hogy az 1887. évben.

4309-73 frt. bevétel mellett
1815-25½ frt. kiadás eszközöltetvén.

2494-47½ frt. az 1888. évre pénztári maradványul éretett el. Szintugy, hogy az 1888. évben

4087-35½ frt bevétel mellett
1851-44 frt kiadás eszközöltetvén
2235-91½ frt

az 1889. évre pénztári készletül maradt fenn. E számadási adatokból megtudjuk, hogy az ápolt 13 árvánk eltartása összesen és egyenkint mibe jött. Az 1851-44 frt. kiadásból levonva a házádoság törlesztésére s a fennmaradó tőke után fizetett kamatokra fordított összeget, az árvák tulajdonképeni eltartására jutott 860 frt. 52 kr, melynek osztalékaként a 13 árvából egyre esett 66 frt. 19 kr.

Mindkét év pénztárvezetés megvizs-

gálása állandó számvizsgáló bizottságunk által szabályszerűleg eszközöltetvén, a választmány úgy annak, mint saját nevében kéri a közgyűlést, hogy Tek. Szakmáry Endre egyleti pénztárnok urnak ez utóbbi két évre vonatkozólag is adja meg a szabályszerű felmentvényt.

Ezzel kapcsolatban választmány a m. t. Közgylés elé kötelességszerűleg az 1889. évre vonatkozólag következő költségvetési előirányzatot terjeszti be.

I. Szükséglet.

Tőke törlesztés a házra	500 frt.
Kamatokra fennmaradó 5000 frt. után	250 "
Adóra	120 "
Biztosításra	25 "
Házjavításra	50 "
Tűzelőfa vágatásra	5 "
Felügyelőnő fizetése havi 15 frttal	180 "
Egy eseléd tartás havi 3 frttal	36 "
Árvák élelmezésére	350 "
Árvák ruházataira	100 "
Házibutorzat és konyha edényekre	50 "
Tanszerekre és különfélekre	70 "
Gyógyszerre	20 "
Összesen: 1756 "	

II. Fedezet.

Pénztármaradvány 1888-ról 2235 frt 91½ kr. Ennek egyévi kamata	110 "
Alapítványkamatok- és tagdíjakból	250 "
Hátralekókból	50 "
Takarékár adománya házádoság törlesztése	500 "
Egyébb adományok	300 "
Házberből	712 " 50 kr.
Összesen: 4158 " 41½ "	

levonva ebből a szükségletet 1756 frtot az 1889-re reménylett pénztári maradvány 2402 " 41½ "

E költségeloirányzattal kapcsolatba hozva a fentebb körvonalozott árvalétszám emelést, a kiadás gyanánt feltüntetett 1756 frtból — megint levonva belőle a házádoság törlesztésére eső s a fennmaradó adósság után fizetendő kamatok tételét — az árvák tulajdonképeni eltartására jutó 1006 frtból a 16 árva osztalékaként egyre jutna 62 frt. 87 kr. Ez összeg tényleg kevesebb lévén annál az összegnél, melyet az előző év kulcsa egy árva eltartását illetőleg megad, választmány nézete szerint az árvalétszámak 16-ra történendő felemelése pénzügyi akadályba nem ütközik.

A költségvetés fonalán választmány legutóbb tartott gyűléséből folyólag kettőre hívja továbbá fel a mélyen tisztelt Közgylés figyelmét. Nevezetesen hogy a „Fedezet” rovatban előjövő hátralekók úgy a mint felvettettek állandó rovatot ne képezzenek a jövőben (az 1888. év végével e czimen 100 frt. figurál) két régen törült tagnál, Silberstein Helénnél és Farkas Lajosnál lévő 15-15 frtnyi, összesen 30 frtnyi követelését az egyesület, illetve a m. t. Közgylés törülni határozza, mint behajthatatlan követeléseket.

A másik dolog az intézeti épületünkben levő hátsó lakás falának nagymérvű, veszélyes következményű átmedvesedésével van kapcsolatban. Ugyanis e lakosztálynak egyik szobája alá a félreeső helyiségek csatornái vannak beépítve, melyek párosulva az utczamenti nagy vízvezető nyílt csatornával, a falak nagymérvű átmedvesedést vontak maguk után. Ezen segíteni, illetve a félreeső helyeket egyik hátrább fekvő kamra alá helyezni tenni s vízszint megfordítva, — immár elodázhatlan kötelesség. De választmány meg lévén győződve arról, hogy e mintegy 70-80 frtba kerülő munkálattal csak félig lesz a bajon segítve; indíttatva érzi magát annak az indítványnak tételére hogy e munkálattal kapcsolatban az intézet udvarának emelését és csatornázatának szabályozását is eszközölni kellene. Mert most, mikor a víz lefolyása a város felel területe vizének levezetésére szolgáló kis utcazi csatorna felé történik, nyári esőzések, tavaszi állandó olvadások alkalmával beáll az az eset, hogy nemcsak hogy le nem folyik az udvari belső víz (pedig az egylet szomszédos bérházának udvarából is az intézet udvarára van a vízvezető csatorna kiépítve;) de még az utcazi csatorna víze is felnyomódik az udvarra. Ezen az épület külső és belső falait teljes átítatással fenyegető veszélyen választmány nézete szerint az udvar olyan teljes feltöltésével lehetne segíteni, hogy a vízvezető árkot a nagy kapu alá lehessen helyezni.

E kétségkívül nagyobb befektetés eszközésére hívja fel választmány a m. t. Közgylés figyelmét s propositója az, mely szerint küldetnek ki egy bizottság, mely e dologban a városunkban most építkező Thomasek építészszel az ügyet megbeszélve, tőle a munkalat költségeit megtudja. A bizottság egy a közel jövőben megtartandó rendkívüli közgyűlésen eljárásáról beszámolván, az határozhatna végleg, hogy a gyökeres átalakításba az egylet belebocsátkozhatik-e, avagy csak a jelen m. t. Közgylés által is elrendelendő pusztá lakásszárítást célzó munkát viteti-e keresztül?

Választmány a betervezett költségeloirányzatnak saját kebelében történt tárgyalása alkalmával különösen jól eső tapasztalattal vette tudomásul az egylet ügybuzgó gondnokának ama jelentését, hogy már több éven át minden tűzelőfa szükségletünket ingyen nyerjük a helybeli uradalom nagylelkű vezetőitől, illetve Leidenfrost Paula urhölgy önmagúságától. Tudjuk ugyan, hogy a humanitás oltárára ho-ott minden áldozat, jócselokedet igaz jutalmát csak önmagában a nemes tettben találhatja, — de igaztalanok volnánk magunk iránt, ha épen e helyen igaz köszönetünket nem nyilvánítanánk az árvák ügyét oly meleg lelkesedéssel ápoló Leidenfrost családnak úgy az említett gazdag adományért, mint általában mindazon jókért, melyben egyesületünket istápolni meg nem szűnnek.

Itt le tehetném a tollat. Mielőtt azonban a választmány két évi munkálkodását fölülbíraltat a m. t. Közgylés elé terjesztetem, egy szomorú kötelességnek kell eleget tennem: A „lévai Nögyelet” első kelet-

mámorító kéjből, meg emésztő vágyból új tündért teremtett.

Minden tündér közt ez lett a legszebb. Az ajka mosolygott, a szeme ragyogott. Gyönyör volt őt nézni.

A tündér királynő áldólag tette a kezét a fejére és azt mondta neki:

— A te neved legyen Szerelem! Fogadjanak ujjongva mindenütt, a hova lépsz. A költők rólad zengjenek dalokat és a daloktól visszhangozzék erdő és mező, hegy és völgy. Nyiljék meg a te számodra a dúsgazdag palotája, a szegény viskója! Nyiljék meg a te számodra minden szív, az emberé is, meg a legkisebb féregé is! . . .

A Szenvedés csodálkozva nézte új társát és elragadtatással kiáltott föl:

— Mi szép vagy, óh Szerelem! . . . Jöjj, én hű tarsad leszek! Nem válok el tőled soha, de soha! . . . Óh jöjj!

A Szerelem mosolygott és magához ölelte a Szenvedést.

És így összeölelkezve, lassan leszálltak a földre.

A merre repültek, a fák meghajtották sudarukat, a merre szálltak, szebben és vidámabban csicseregett a madár, a merre jártak, edesebben illatozott a virág.

Azóta együtt járnak-kelnek a földön a Szerelem meg a Szenvedés

Együtt járnak ma is

Együtt fognak járnai mindég örökké.

A tavaszi verőfényen.

A tavaszi verőfényen
Zöld gyepek virágos réten
Elmerengék szótlansul;
A sugár mosolygó fénye,
A tavasz örök reménye
Halvány homlokokra hull.

Oh hát elmúlt a tél álma,
És büvös valóvá váta
A megálmódott rege!
Fenn az égen játszva szálldal
A virágos lombon által
A tavasznak fellege.

Zsongva lejt a csacska csermely,
S a füzlombnak szerelemmel
Sugva sugja dallamát;
És a sűrű zöld sötéten,
— Mint a játszi gyermek épen —
Gyorsan, félve surran át.

Sugva szól a lepke szellő
És a liljom fényt lehellő
Kebelen mosolyogva ring.
Illatárba fül a lelkem,
Melyet itt a végtelenben
A tavasz virága hűt.

A vihar mind semmivé lett,
S a vidám enyélő élet
Csupa édes szerelem
— Oh csak éltem vad viharja
Tépi még s kaczgava marja
Lelkemet kőnyörtelen?!

Nem, . . nem. — Lelkem újra éled,
És szerelmet tavasz-éltet
Hint szívembe szép szemed;
Lomb s virág nő már a vérszen,
És virág borítja — érzem —
Éledő kedélyemet.

Barna lányka, szép virágom!
Mig utam küzködve járom,
Nyujtsd nekem kis kezéd,
Mert tudom: ez árnyba' — fényben
Egyre újuló reményben
Örök tavaszban vezet.

Kerséck János.

A „hütelén.”

(Beszély a falusi népeletről.)

Szomoruan zug a gyászharang, temetnek. Az egész sereg oly szomorú, oly bus, nem is csoda; mindenki sajnálja azt, kit ott visznek az árnyas temetőbe, abban a fekete koporsóban.

Hat leány viszi pántlikás karkjain, ök

is könyeznek, siratják az elhunytat, mert talán mindegyikről visz magával a boldogult a sirba egy-egy emléket, egy kapott csókot.

Az öreg asszonyok azonban sokkal jobban sirnak; mert egész szívükig hatott a tiszteletes predikációja és a kántor siralmas bucsuztatója.

Ki is ne siratna egy letört virágot!

Abban a fekete, gyászos koporsóban pedig, mint a koporsóra is fel van írva: Csikós Marci hült teteme van, — kit a bánat ölt meg, mert hűtlen lett kedvese, a szépen tánczó Panna.

Hejh szomorú az, mikor ilyen történik egy faluban!

Az a híres tánczos leány pedig Panna, kiről minden héten új nóta járja be a vármegyét, szeretője volt Csikós Marczinak, annak a legénynek, kit ott visznek, a ki volt a puszták „legderekkab” fia.

Sok legény koptatta Pannáért a házküszöbét, sok megkínálta pénzzel, kezével, szerelmével — mind hiába, ő csak Marczit szerette egyedül, — Marci meg őt.

És mégis hűtlen lett hozzá Panna; pedig Marci is szemenszedett gyerek volt; — neki is volt hira a lányok közt, s annál szomorubb a história.

Marci minden este eljárt Pannához, és Panna úgy szerette, rajongott érte; mindig az ajtóban várta; — kellett-e ennel Marczinak nagyobb boldogság?

De egyszer csak elmúlt az ajtóba állás, elmúlt Marci boldogsága is, és noha Panna égre-földre esküdött, hogy Marczit még most is szereti, még kezét is igére rászedni a szerető szívére; — Marci szívében kétely támadt.

Egy este az ablakon nézett be Marci s a mint látta, mi történik, halvány lett, miut a fal; látta mikor Panna, kit ő any-

nyira szeret és a ki égre-földre esküdözik, hogy szereti, épen most ölelte meg az uraság ispánját.

Marci nem szólt semmit, csak reszketett mérgében, szerette volna összemorzsolni őket; de mit érne az, ugy sem szeretné tovább a hütelent; — az ispán meg nem vétett neki soha!

Elment hát a csárdába, kért egy liter bort, megitta mérgében hirtelen borát s kissé gondolkodott, de mit ér, mind hiába, Panna hűtlensége halálra busitá, elhervadt élte virágában. Elszáradt a derék szerető, ki kedvesét szerette, imádtá; kinek boldogságáért küzdeni, kinek üdvéért imádkozni soha meg nem szűnt volna, mint a villámsujtota tölgy.

Panna Marci halála miatt egy könyüt sem hullatott, miért is, ugy is rég óhajtott már megszabadulni tőle. Az ispán kedvese meg egészen elfeledteté vele, hogy még mást is szeretett. — Hajh a selem szoknya sok mindent feledtet!

Azonban két év letelt a leirt esemény után, midőn mindenkitől megvettette, egy rongyos nő, egy vézna gyermekkel keresett menedéket azon sirnál, hol az volt eltemetve, ki az ő áldozatja, s kiért ő egy szánó könyvet sem hullatott.

Ott halt meg a sirnál, kioltá gyászos életét a hűtelen, a keserű megbánás vitte oda? — Marczinak is talán könnyebb lesz a megnyugvás ott a sirban s kibékült szelleme?

A falusiak pedig ujra nótát kezdtek Pannáról, de ez a nóta olyan szomorú, olyan megható!!

Arany Lajos.

kezésének egyik mozgató atómjáról, egykor huzamosan buzdított pénztárnokáról, néhai Csekey Flórisné szül. Szilassy Gabriella urnó elhalálozásáról kell a magától megkövetelő történetírásnak beszámolnom. Kinek lelke a sorssújtotta árvákért oly hamar tudott könyveket ejteni, annak sirhalma az igazán árvák is méltán ejthetnek magára könyveket. A tizenhat éves egyleti tagnak emlékezete maradjon meg a falak között is.

Ezek voltak egyesületünk két utolsó éveinek kimagasló mozzanatai. A ki ösmeri hazánk 72 árvaházának fejlődését s beleilleszti azok történetébe a lévai Nőegylet. fenntartotta Stefánia árvaházát — ét az beláthatja, hogy honnét mondják, miszerint az emberi szívnek boldogítóbb érzete nincs, mint olyan boldogságot látni, melynek alkotói maguk vagyunk. Legyen e Nőegylet minden lelkes tagján az ajtója előtt kolduló árvák nyomorán szívéig megindult első árvaházalapítónak, Franke Agostnak szelleme s miként az a maga szerény paplakjának ajtajára tett perselybe gyűlt csekély tallérokából fenntartott kilencz árvával kezdte manap nagyszerű árvaházának alapját lerakni, úgy az idő haladó kerekével fejlődő árvaházunk is hovatovább nőjje ki magát e vidék elhagyott gyermekeinek a „felebaráti szeretet“ tanán épült testi-lelki menesztvárává.

Kriek Jenő.

Budapest, 1889. június 7-én.

(A saláták szezonja, a főváros június a lefolyt hét tövisei és virágok, a kutya meg a macska a politikában.)

Az isteni május lejárt magát; az a parányi ezüstös sugárka, mely kora reggel az ablakom függönyeinek redői között beosont szobámba, mely szelidensimogatva arcomat és lecsukott szempilláimat; lágyan susogta fülembé: „Jó reggelt!“ — az a parányi sugárka, mely a föld alvó kebeléből kiesalta a gyöngyvirágot, melynek csegyűibben sárga cipős tündérek ringatóztak, az a sugár ma hatalmas sugárkévévé nőtte ki magát, a levegő-tenger végtelenéből hatalmas tűzkorbáccsal megkorbácsolja az utcákon andalgó dandyk kifeszített hátát.

Már itt a június. A tarka föld kikeletti patyolat arcát meghervasztja a nem neki való hév, az erdőben és a ligetekben fonnyadtan borulnak össze a lombok, a kis patak fáradtan vonszolja tovább illattal és virággal teljes habját és a virághullás kezdetét vette. Itt a június! Légy üdvöz te fejes saláták aranyos hónapja! Hány szelet rostélyos küldött utánad epedő, párolgó sohajt, mint az érzékeny szívű szerelmesek szoktak volt tenni! Mikor azok a sárgás zöld levelek összeborulnak s egy kemény fejet alkotnak, mint a maturázó diákoké, mikor az olaj és az eczet felismeri nemes hivatását; az ellankadt emberben a nagy forróságban a zöld salátá látára feltámad a remény, a tavasz édes álmait visszaidéző eszme, mely élénk terveknek kovacsol a küszöbön álló nyáron, kinek marka tele van aranyos kalászszal. Nagy szavak ezek, a könnyűvérségnek alkalmas tárgy a kacagásra. De azt el nem vitatja senki, hogy mikor az ember a napközépen oda ül a terített asztalhoz ebédelni, igen kellemesen érintik a kedélyhangulatot a salátá üde zöld egészségétől duzzadó levelei. Hiszen egy perzsa böles azt mondta, hogy a legesekélyebb dolgok emlékeztetnek a legnagyobbakra. Mikor az ember az utczák porát látja, eszébe jut: „porból letünk, porrá leszünk.“ — Mikor az apró alatok ügyes működését látjuk a élet fenntartó harcban, az Isten végtelen hatalmát csodáljuk. És így van az öserő a paranyban mutatkozik leginkább.

Itt a főváros, ez a taktusra járó gép, június majdnem szurokká olvasztja az aszfaltot. Az ember szemét megrontja az az egyhangú sárga szín, mely most a utcák színe, szinte fellélegzik, mikor a kinyitott ablakban megpillanthat az ember egy-egy zöld levelet, vagy egy felfelé tolakodó bimbót.

A bimbóról jut eszembe ez a kis történet. A nyitott ablaknál dolgozott egy fiatal gyermekleány művirágokat készítve valamelyik divatáru kereskedésbe. A szegevénye ékfékszerű zemei sokszor fáradtan csukódtak össze, mint a nyugalomra készülő bimbó; egyszer csak egy parányi méhe repült be az ablakon és örvendően zsongással odatepedett az élőhöz mindenben hasonlító virágra. Kis ajkát epedve nyújtotta csókra a virágnak, de rémülve szállott fel, ez a virág halott. Illat nélküli színek csábító vegyülete. Ki akart gyorsan repülni, de a leány ki letette a munkát, betette az ablakot és a méh fogva maradt. Mikor aztán reggel újra elővette a virágokat, egy csinált lilium keblen ott találta a méhet élettelen.

Keserű Csalódás!

De hagyjuk e képet, mert nem volna tanácsos megmondani mi jut eszünkbe e meséről. Bizonyára nem a képviselőház zárodó vitája, mely vége felé jár, de mind-egyre élénkebb és hevesebb kezd lenni. Tisza ellen az ostrom újra megkezdődött, a harc, s talán nem kevésbé, mint akkor mikor neki szalasztották az andráskor négy lábú csoportját az abczugozó népnek. A karzatok tarkítanak a hölgyek öltözékétől s örül az ember, ha jó helyet kaphat az

ellenzékkel szemben, mely oldalról most több ízben igen gyönyörű beszédeket hallottunk, melyeknek haragos villámai újabb pattognak Tiszára, a ki azonban úgy látszik, nagyon is jól érti a villámhárító mesterséget, mert erősen tartja magát. Igen érdekes egy csoportban szemlélni most a honatyákat. Moricz Palya nem győzi homlokát törölni, rettenetes szuszogásával belekontráz a szónokok beszédébe; ott látjuk Szilágyi eszméktől és reformtervektől duzzadó arczát, Vekerle kollégája kegyes fejbölintéseit, ki mióta pénzügyminiszter, egyre soványodik. Furesa paródiója a sorsnak, hogy mindig a pénzügyminiszter a legsoványabb. — Ott látjuk a pekkasztakállat simogató Pulszky jámbor kintassait, Fenyvessy elegáns nyakkendőit, Asboth Jankó chikkés monokliját és állják a vízhangot: Károlyit és ha még mindehhez hozzáképzelnék egy hatalmas ellenzéki szónokot s még hozzáadjuk a szundikáló atyákat, teljes a kép.

Mikor pedig már kiönkormányozták magukat (persze Tisza vezetése alatt); mennek mulatni, mint ezt a héten tették, hogy a kormánypart lakomát csapott, minek következtében az ellenzék is. A Margitsziget felső vendéglőjében a pincézerek, a jobb oldal farkas-éivagytát elégitették ki, az alsóban pedig az ellenzékiek kedélyeskedtek. A figyelmes szemlélő azonnal észrevette a kutyát meg a macskát. De mindenestre igen feltűnő, hogy a kormány part toasztjainak csak egy refrainje volt, az, hogy éljen Tisza Kálmán. Pohárköszöntőt másról nem hallottunk. Az ellenzék pedig egymásért és a hazáért ivott — beleértve Kossuth Lajost is. No meg Károlyi kortyantotta le a maga porcozióját Tisza bukására. Hanem a szunyogoknak ép jól esett a kormányparti, mint a negyvennyolcas vér, mert tudvalevő dolog, hogy a sajtó a szunyogok dajkája.

Különben most nagyon izgatott hangulat uralkodik a politikai körökben. A nagy meleg vagy talán a muszka czár toasztja, a vagy még inkább a küszöbön álló szeb kormányválság nagyban feltűzte a törvényhozók kedélyét. A czár elég világosan fejezte ki magát, most már nem lehet elcsavarni; a belgrádi tüntetések éle még némi-leg felénk is volt irányozva. Milán papa most odahaza van, mert bizony csak egy atya képes megvédeni gyermekét ily körülmények közt. A regensék pedig a kormány illetékes tagjait lemondásra ösztönzik.

Valamint nógatják már javában a tisztelt polgárukat (nota bene egyetemieket) a kik elég merészek voltak a vizsgának neki menni és Pulszky urnak körmei közé kerülni. De hát megvizsgálatódnak azután a sörös poharak zenéje közben s kibékül a sorssal még az is, aki szerencsésen elhasalt. De már ennek is nem sokára vége lesz. Különben is már szállingóznak innen-onnan a jókedvű gyerekek, a hónap közepén pedig mind odahagyja Pestet, meg a zálogházat. A hölgyek, meg a mamák már odahaza kiadták a jelszót: Gyerünk fürdőre! Bizony nem fog artani — az egész s z e g n e k, ha csak nem a feleségnek, meg a piros bugyellárisnak.

Hát bizony nem is csoda, ha ebben a nagy melegben az arany is rézkrajczárrá olvad le. Zichy is megmondaná, a ki Márkus Emília 41 szavát kerek 218 ft 34 krt fizetett büntetésül — ez szerinte ajándék, a mi pedig fizetés dolgában mindegy.

Egyébiránt „Plevna“ alatt minden csendes, csak a lapok írják, hogy a muszka mozgattja egy kicsit a kardját és Mars készül eidobni a háromágu szigonyt.

Fővárosi levelező.

Különfélék.

— Nyilatkozat. E lap f. évi 22. számának „Különfélék“ rovatában „Kugli arisztokrata“ cím alatt közöltetett, általam írt cikket Sziklay János, százados, népfelkelési nyilvántartó tiszt ur magára vonatkoztatván, annak irálmodora által magát sértettnek állította. Ennek tolytán tiszteletteljesen kijelentem, hogy az érintett cikk iránya és irálmodora által Sziklay János százados urat szereni szándékom egyáltalán nem volt. — Jaross Ferencz. — Lapunk f. évi 22-ik számában a különfélék rovatában megjelent „Kugli arisztokrata“ című közleményre zárjel között tett megjegyzésünkhez felmerült aggály eloszlátása végett kijelentjük, hogy valamint annak soraiban véleményünk szerint a honvéd tiszti karra mint testületre vonatkozólag a legkisebb czélzás sem foglaltatik, ugy nem is volt szándékunkban e köztisztületben álló testületre nézve abba a legkisebb czélzást is tenni. — A Szerkesztő.

— Gyaszhir. A halál rideg keze egy fiatal, élte virágában volt asszonyt ragadott ki a szerető férj s kedves rokonok köréből. Wladár Pálné, szül. Csepreghy Emma urnó, a szent-benedeki körjegyző neje, ki alig öt hónapig élvezte a boldog házasság édes örömeit, e hó 5-én 19 éves korában elhunyt Szent-Benedeken. A férjet s rokonságot ért ezen megrendítő csapás nagy s őszinte részvétet keltegen széles körben. — A béke angyala lebegjen a korán sirba szállt kedves halott hamvai felett! — A családi gyászjelentés így szól: „Mélyen megsomorodott szívvel jelentjük,

magunk és az egész rokonság nevében, a forrón szeretett és felejtetlen hitves, gyermek, testvér és hű rokon: Wladár Pálné, szül. Csepreghy Emmának, f. hó 5-én esti 10 órakor, a halotti szentségek ájtatos felvétele után, élete 19-ik évében, boldog házasságának 5-ik havában történt gyászos elhunytát. Az istenben boldogult földi maradványai f. hó 7-én d. e. 9 órakor hantoltatnak el; — az elhunyt lelki üdvéért az engesztelő szent-misé-áldozat ugyanaznap reggel 8 órakor mutatattik be a Mindenhatónak, a helybeli apátsági vártemplomban. Bars-Szent-Benedek, 1889. június 6-án. Wladár Pál férje. Csepreghy Károly, Fratriss Emma szülők. Vilmos és Szidónia testvérek. Beke hánvaira!“

— Eljegyzés. Koczab Frigyes lévai uradalom gazdatisztja e hó 6-án váltott jegyet Kabiná Kamilla kisasszonnyal, Kabiná József lévai köztisztületben álló birtokos kedves leányával. — Závartalan boldogság s teljes megelégedés kísérje frigyüket!

— Művészeti estély. Folyó hó 3. és 4-én élvezetes estékben részesült városunk műértő közönsége. Stoll Károly, a m. k. operaház tagja, S o m o g y i Mór budapesti zongoraművész és S o l y m o s y Elek, a budapesti népszínház t. tagja, művészi körutjokban érintvén városunkat, itt két „Művészeti estély“-t rendeztek tartalmas műsorral: „I. Hangverseny-darab Weber-Lisztől előadja Somogyi Mór. II. A hajótörés, monolog, írta Fr. Coppé, fordította Gabányi Árpád, előadja Solymosy Elek. III. Tavaszi dal Wagner Richard Walk-ür című dalművéből, énekl Stoll Károly. IV. a) Polonaise. Chopintól. b) Nocturne írta Somogyi Mór. c) Caprice szerzte Raff, előadja Somogyi Mór. V. Keringő a kornevilli harangokból énekl Solymosy Elek. VI. V a d á s z d a l Kreutzer, „Granada i éji szállás“ című dalművéből, énekl Stoll Károly. VII. a) Scherzo, szerzte Brahms. b) Magyar Rhapsodia, szerzte Liszt Ferencz, előadja Somogyi Mór. VIII. Melanie keringő írta Strass János énekl Solymosy Elek. IX. A „S ä k k i n g e n i t r o m b i t á s“ bucsudala énekl Stoll Károly. X. Tréfas dalok, énekl Solymosy Elek. Az első jelentésben csak egy előadást jeleztek ugyan a művészek, de az idő rövidsége miatt eléggé nem értesülhetők közönségünk az első, valóban kellemes műelvezetést nyújtó estélyen csak csekély számban jelenhetett meg, s így többek ösztönzésére, elhatározottat egy második estély rendezése, s ezen utóbbi, minden tekintetben jól sikerült műértő közönségünk részéről szép látogatottságnak örvendett. Emelte ezen utóbbi estély érdekességét és részben sikerét is N e d e c z k y Vincze szolgabíró, közkeveltségnek örvendő műkedvelő közreműködése, ki Jules de Martholdnak „D e s p e r á t u r“ című „monolog“-ját a nála megszokott kitiűnő szakavatottsággal adta elő, továbbá S z i l a s s y Sándor közigazgatási tisztviselő Gyulai Pál Pókainé című költeményét, szintén mint előnyösen ismert műkedvelő, jeles hanghordozás, és mély érzéssel szavalta el. Altalában mindkét estély igen sikerültnak mondható, s ugy a működőkben, valamint a hallgató közönségben is egy kellemes, élvezetes és szórakoztató est emlékeit őrzötte meg. Kísérje a művészeket, kik innen Ersekújvár felé folytatták körutjukat, — hasonló szíveség és barátság, mint milyennel műértő közönségünk fogadta őket nálunk.

— Villámcsapás. Trosztler Berthold lutilai birtokos juhászbotjárja a 14 éves Cserny József f. hó 2-án késő délutáni órákban kitört zivatar által juhaival künn a mezőn éretvén, egy terebélyes fa alatt keresett menedéket. — De végzeté ott érte utol, mert egy villámcsapás érvén a fát, a fiut a 26 drb. juhval együtt agyonsújtotta. — Miként a helyszínen eszközölt rendőri vizsgálat kiderítte, — a fiut bal file felett oly közvetlen hatással érte a villámcsapás, hogy a fülkagylót félig behasította és fejcsont-halánték falába egy 1.5 centiméter széles gömbölyű nyílást furt. — Érdekes tünemény, hogy a fiu testén levő suba, derékszíj, és bocskor kis darabokra volt tépve, de a fent leirt sérülésen kívül más a hullán nem mutatkozik.

— A kivándorlás hanyatlak. Az „Amerikai Nemzetör“-ben azt az örvendetes hírt olvassuk, hogy a f. év négy első havában, tehát január 1-től április 30-ig, 86,936 bevándorló szállott partra a new-yorki kikötőben, vagyis 26,434-al kevesebb, mint a mult év ugyanez idejében. Kérdés ugyan, hogy ez a szám nemzetek szerint hogyan oszlik meg, de minden körülmények közt érdekes, mert azt bizonyítja, hogy okulnak mégis sokan az amerikai kivándorlók szomorú tapasztalataiból.

— A Roszulegh Eteleka-féle poszonyi felső-leányintézetben e hó 2-án kezdődtek az évi zárvizsgálatok. Az első vizsgálat a panstenographiai vizsga volt, Dohnányi Frigyes tanár, ismert panstenographa szakavatott vezetése mellett, pongyelóki Róth József kir. tanácsos, poszonykerületi tanfelügyelő, továbbá Simonyi Iván lapszerkesztő és nagyszámú hallgatók jelenlétében. — A második napon hittani vizsgálatok tartattak. A rom. kath. vallású növendékeknek dr. Rimely Károly apátkanonok, poszonybelvárosi plébános elnökölt.

E jöhrnevi intézetben, melynek vidékünk-ről is több növendéke van, s melynek egyik jeles tanerője Máriássy Eteleka kisasszony megynék szeretett alispánjának kedves leánya, — e hó 22-én fejeződik be az iskolai tanév. — Szívesen ajánljuk már most és újból is ezen kitiűnőnek ismert intézetet megynék előkelőbb családjai figyelmébe annál inkább, mert ez intézetben a leánygyermek anyai gondozás mellett, s a legelőnyösebb feltételek alatt, a kor követelményeinek mindenben megfelelő nevelésben és oktatásban részesülnek. Az intézet vezetője, a gymnáziumi és reáliskolai tanárok által előadott köteles iskolai tantárgyakon túl, a német, angol és francia nyelvek elsajátítására fekteti a főszlyt, ez által is alkalmat nyújtva a szülőknek, hogy gyermekeik a legmagasabb kívánalmakhoz mérten kiképeztesse. — Roszulegh Eteleka kisasszony, az intézet igazgató-tulajdonosa, több nagyhirű egyesületnek rendes tagja, s legutóbb a poszonyi „Toldy kör“-ben leánynevelésinkről tartott felolvasásaival szélesebb körben is megérdemelt föltűnést keltett.

— Vén leányok klubját alapította meg 1880 ban mintegy 30 elkéseredett aggszűz, kik többek között fogadást tettek, hogy mindenik tag, ki elég gyenge lesz férjhez menni, a társaság pénztárába bírsággal 1000 márkát fizet le. Lassanként azonban mind hittlenek lettek fogadalmukhoz s most a klubból csak egy hajadon maradt, ki a 18,000 forintra rugó bírságokat örökölte.

— Gadzag kutya. Egy párisi embergyölölő 150,000 frankra menő vagyonát kutyájára hagyta. Elrendelte, hogy a kutya számára külön házat vegyenek, minden évben új, értékes pokrócot s izléses nyak-kötőt kapjon s ha kimul, 1000 frank értékű sirkövet állítsanak számára. Egy férfi és nő a kutya ápolásáért évenként 2—2000 frankot kapnak.

— Illia Ottoman törökországi, állítólag rom. kath. pap, ki e napokban városunkban, — hatósági engedély mellett, — templom éptésére könyörömadányt gyűjtött: f. hó 6-án a beszercezbányai rendőrség által — kellő igazoló okmányok hiánya miatt, — letartóztatott.

— Ismeretlen holttest. Léva város határában f. hó 6-án reggeli 5 órakor a „Perecz“ patakban egy 30 évesnek látszó s a munkás osztályhoz tartozó, alacsony termetű, kerek arezu, világos-barna szemű, világos-vörös bajuszu és szakállu, pisze orru, világos-barna hajú, mezítelen férfi-hulla fogott ki, s miután a hullán külérőszak nyomai láthatók nem voltak, nagyon valószínű, hogy firdés közbe juthatott a víz alá. Kitélet mindez ideig kipuhatolni nem sikerült.

— RÖVID HÍREK. — A közlekedési miniszter a magyar kereskedelmi csarnok kérelmére olykép módosította a pósta-tarifát, hogy érték nélküli árumintákért ötven gramm súlyig csak két kr. porto fizetendő. — Párisban a világiállításon hétéköznapi átlag 60 70,000, vasár- és ünneppnap 200,000 látogató szokott lenni. — Tokaj-Hegyalján oly erősen lépett fela fillokszera, hogy egy pár év mulva csak hirtében fog élni a hegyaljai aszu. — Az Egyesült-Államokba statisztikhi kimutatás szerint 1820-tól 1888. év végéig 14,485,642 ember vándorolt be. — Királyunk az eddigi megállapodás szerint augusztus hó 11-én megy Berlinbe a német császár látogatására. — Uj belügyminiszter. Hir szerint Teleky Géza gróf fog kinevezetni új belügyminiszterre. — Milanóból írják, hogy Vilmos császár és Humbert olasz király alkalmasint még egyszer találkozni fognak e nyáron, mert Vilmos császár a Como partjaira szándékozik utazni.

APROSÁGOK.

— Rovatvezető Zuhany.

Cs ip ö s. Fé r f i: Az én szájam azt mondja, amit szívem érez; kedve előtt kisasszony, szívemet a nyelvemen hordom. — Leány: Ah, régen tudom már, hogy az ön szíve nincs helyén.

A k ö l y ö k. A n y ó k a (a kasztrnyában); Ugyan megkövetem vitéz őcsem őrmester uram, merre van az én Jancsi kölyök fiam? — Őrmester: Katonáknál nincsenek kölyökök; nálunk csak férfiak vannak. — A n y ó k a: Az istenért, csak nem nőszűt meg a fiam.

Lévai piaczi árak.

Rovatvezető: Kónya József, városkapitány.

Buza: m.-mázsánként 6 frt 10 kr, 6 frt 25 kr. Kétszeres 5 frt — kr, 5 frt 20 kr. Rozs 5 frt. — kr. 5 frt 20 kr. Arpa 5 frt — kr, 6 frt 20 kr. Zab 6 frt. — kr, 6 frt 50 kr. Kukoricza 4 frt. — kr, 4 frt kr. 50 Bab 6 frt — kr, 6 frt. 50 kr. Lencse 6 frt 50 kr. 7 frt — kr. Köles 4 frt. — 4 frt 50 kr

Nyilttér.

Farbige Seidenstoffe von 60 kr. bis fl. 7.65 p. Meter — glatt und gemustert (circa 2500 versch. Farben und Dessins.) Gestreifte und karrirte Seidenstoffe von 80 kr. bis fl. 6.35 p. Met. — (ca. 650 versch. Dess.) — vers. roben- und stückweise porto- und zollfrei das Fabrik Depot G. Henneberg (K. u. K. Hofliefer. Zürich. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto.

PSEPHOFER J.

gyógyszertára Bécs, Singerstrasse 15.

„zum goldenen Reichsapfel.“

Vértisztító labdacok, melyek előbb „universális labdacoknak“ nevezettek, ezen utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mert alig van betegség, melyben ezer meg ezer esetben csudálatlanul hatásosnak ne bizonyultak volna. A legmáskasabb esetekben, melyekben minden egyéb gyógyszer hasztalanul alkalmaztatott, ezen labdacok által számtalanszor és rövid idő alatt tökéletes egészség következett be. 1 skatulya 15 pirulával 21 kr 1 tekeres 6 skatulyával 1 frt 5 kr.; bérmentesen utánvétellel 1 frt 10 kr.

A pénz előleges beküldésével bérmentesen 1 tekeres labdacok 1 frt 25 kr. 2 tekeres 2 frt 30 kr., 3 tekeres 3 frt 35 kr. 4 tekeres 4 frt 40 kr. 5 tekeres 5 frt 20 kr. 10 tekeres 9 frt 20 kr. (Egy tekeresnél kevesebb nem küldhető.)

Valódiának csupán azon labdacok tekinthetők, melyeknek basználati utatitása Pserhofer névalírásával van ellátva és melyek skatulyájának fedelén ugyanazon névirás vörösen van alkalmazva.

Számtalan köszönőirat tekinthető be, melyekben ezen labdacok fogyasztó hosszabb használat után a legkülönbözőbb és súlyos betegségekből mondának. Mindazt, aki egyszer kísérletet tett vele, tovább ajánlja e szert.

A sok hánylatkozozat közül itt csak néhányat közlünk:

Schlierbach, 1888. febr. 17.

Tisztelt Uram! Tisztelettel alulirott az Ön valóban nagyon hasznos és kitűnő vértisztító labdacainak ismét 4 tekeresrel küldését kérem. Tisztelettel
Neureiter Ign. gyak. orvos.

Hrasche, Flödnig mellett, 1887. szept. 12.

Tisztelt Uram! Isten akaratja volt, hogy labdacain kezem közé kerültek és most írok Önnek azok sikeréről. Én gyermekágyban meghűltem úgy, hogy dolgaimat nem végezhettem és már bizonyára meghaltam volna, ha az Ön csodás hatású labdacai meg nem mentenek. Isten adjon érte egészszer, Reményem, hogy az Ön labdacai egészségemet teljesen helyrehozzák, úgy mint azok másokét helyrehozták.
Knific Teréz.

Bécs-Ujhely, 1887. decz. 9.

Igen tisztelt Uram! Legforróbb köszönetemet nyújtva Önnek 60 éves némem nevében. Ugyanez 5 évig idült gyomorhurutban és vízkórban szenvedett. Az élet kin volt reá nézve és már feladottnak hitte magát. Véletlenül kapott egy skatulyával az Ön kitűnő vértisztító labdacaiából és azoktól meggyógyult. Veinzetti Jozefa.

Mitterinzersdorf, Kirchdorf m. F.-Ausztria, 1886. jan. 10.

Tisztelt Uram! Szíveskedjék az Ön kitűnő vértisztító labdacaiából részemre postával egy te-

keresettel küldeni. Kénytelenül érzem magamat Önnek teljes elismerésemel ezen labdacok értékére nézve kifejezni és mindenütt, ahol a helyzet engedi, minden szenvedőnek a legmegalapozottabban ajánlani. Felhatalmazom Önt, hogy ezen köszönetnyilvánításon tetszés szerűt nyilvánosan alkalmazhassa. Tisztelettel
Kasztner Teréz.

Gotschdorf, Kolthausen m. Osztr.-Szléczia, 1886. okt. 8.

Tisztelt uram! Szíveskedjék nekem az Ön universal vértisztító labdacaiából egy tekeresrel 6 dobozzal küldeni. Egyedül az Ön csodás labdacainak köszönhetem, hogy gyomorhajomtól, mely öt évig gyötört, megmenekültem. Ne is fogyjonak ki nálam ezen labdacok soha és ezennel Uraságodnak legforróbb köszönetemet nyújtva.
Legmélyebb lisztelettel
Zwickl Anna.

Rohrbach, 1886. febr. 28.

Tisztelt Uram! Mult év nov. havában önnel egy tekeres labdacot readeltem. Én és nőm ennek legjobb hatásait tapasztaltuk; mindketten nagymérvű fejfájásban és rossz székülésben szenvedtünk, úgy, hogy már közel voltunk a kétségbeeséshez, deazára, hogy még csak 46 évet számolunk. Es lám! Az Ön labdacain csodái műveltek és minket a bajtól megmentettek. Tisztelettel
List Antal.

PÓSTAJÁRATOK.

Érkezés	ó.	p.	n. sz.	Indítás	ó.	p.	n. sz.
Esztergom-Nánáról levél és kocsip.	9	30	d. e.	Esztergom-Nánára levélpósta	4	40	d. e.
Kis-Kereskényről I.	8	40	"	Kis-Kereskénybe I.	9	10	"
Selmeczbányáról	11	45	"	Selmeczbányára	1	—	d. u.
Csank-Varsányról	2	20	d. u.	Csank-Varsányra	4	15	"
Ó-Barsáról	2	25	"	Ó-Barsa	4	15	"
Gr.-Ujfaluról	2	45	"	Gr.-Ujfalura	4	15	"
Gr.-Szöllősről	3	15	"	Gr.-Szöllőstre	4	15	"
Kis-Kereskényről II.	3	30	"	Kis-Kereskénybe II.	4	15	"
Esztergom-Nánáról levélpósta	3	45	"	Esztergom-Nánára levél és kocsip.	3	50	"
Vámos-Ladányról	3	45	"	Vámos-Ladányra	4	15	"

Fagy-balzsam Pserhofer J.-től, hosszú évek óta ismert legbiztosabb szer mind-utófe fagyások ellen, valamint idült sebekre s.b. Egy doboz 40 kr. Bérmentes küldéssel 65 kr.
Amerikai köszvénykenőcs minden köszvény és csúszos haj, ischiasz, fül, stb. ellen 1 ft 20.

Lábizzadás elleni por 1 skatulya 50 kr. Bérmentes küldéssel 75 kr.
Golyva balzsam megbízható szer golyványok ellen. Egy palack 40 kr. Bérmentes küldéssel 65 kr.

Élet-essencia (prágai cseppek) elromlott gyomor, rossz emésztés, mindennemű altesti bajok ellen. 1 üvege 22 kr.
Angol csodabalzsam 1 üveg 12 kr., 12 üveg 1 frt 20 kr.

Fiakerpor, hurut, rekedtség, köhögés stb. ellen, 1 skatulya 35 kr., bérmentesen 60 kr.

Az itt megnevezett készítmények kivül minden az osztrák lapokba hirdettet bel- és külföldi gyógyszerészeti különlegességek készletben vannak s mindon, esetleg raktáron nem levő ezékekről is pontosan és olcsón gondoskodunk.
A postai küldemények gyorsan és pontosan eszközöztetnek előleges pénzbe küldésre vagy utánvétellel. A pénznek előleges beküldése (iegyobb postautavivnyval) a postán sokkal jutányosabb. mint utánvétellel.

Ökörfarkvirágnedv churut, rekedtség, görcsös köhögés stb. ellen 1 üveg 50 kr.

Tannochinin pomádé Pserhofer J.-től, legjobb hajnövesztő szer, Egy adag 2 frt.

Általános tapasz Steudel tanártól vágott és szűrt sebekre rosszuladulátu dagana ok, még idült, gyakran fei, pattanó lábdaganatokra is, körömméregre, sebekre s gyuladt részekre, vízenyes köszvény és egyéb bajoknál ajánlható 1 tégely 50 kr., Bérmentes küldéssel 75 kr.

Általános tisztító só Bulrich A. W.-tól. Kitűnő háziszser a megzavart emésztés minden következményei ellen, u. m. főfájás szédülés, gyomorgörcs esőmír, aranyeres bántalmak, dugul is stb., egy csomag 1 frt.

Szem-essencia Romershausen-től 1 palack 2 frt 50 kr. fé palack 1 frt 50 kr.

Junius 2.

H I R D E T E S E K.

22. szám.

SCHLICK-féle VASÖNTÖDE és GÉPGYÁR.

GYÁR és IGAZGAGÓSÁG:

VI., külső váci-ut, 169699.

RÉSZVÉNYTÁRSASÁG BUDAPESTEN.

VÁROSI IRODA és RAKTÁR:

VI. Podmaniczky utca, 14.

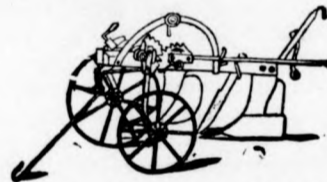
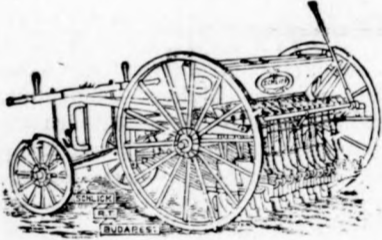
GŐZ- és JÁRGÁNYCSEPLŐ KÉSZÜLETEK.

SCHLICK-féle szabad.

KET- ÉS HÁROMVASU EKÉK.

SCHLICK-féle „HALADÁS“ sorvető gépek

Szóróvető gépek.

Schlick féle szab. Rayol ekék Schlick és Vidats féle eredeti egyvasu ekék és talajművelő eszközök boronák és rögtörő hengerek, szecskavágók, répavágók, repazuzók, tengeri morzsolók, csöves tengeri darlók, gabonatitító rosták, örlőmalmok stb.

Az összes ekék tartalékreszei készletben tartatnak. — Előnyös fizetési feltételek. — Legolcsóbb árak.

Van szerencsénk ezennel t. ez. üzlebarátaink tudomására hozni, hogy noha a VI. Podmaniczky-utca 14. sz. a. lévő irodánk legnagyobb részét a külső váci uton lévő gyártelepünkre helyeztük át, mindazonáltal az ezen irodai helyiségünkben t. üzlebarátaink kényelme érdekében egy városi irodát tartunk fenn, valamint, hogy ugyanott építési ezükünk és gazdasági gépeinkből raktárt létesítettünk. Kiváló tisztelettel

A Schlick-féle vasöntöde és gépgyár részvénytársaság igazgatósága.

Képviselőt Léván KERN TESTVÉR uraknál.

Máriacelli gyomorcsöppek.

Kitűnő hatású szer a gyomor minden betegségeiben.

Védjegy. Földművelhetetlen étvágyhiány, gyomorégőség, rossz illatú lélekzet, feltüvödés, savanyu felbőfénés, kolika, gyomorhurut, gyomorférgés, homok- és darakepződés, túlságos nyálképződés, sárgaság, undor és hányás, főfájás (ha a gyomortól ered), gyomorgörcs, székszorulás, a gyomornak ételekkel és italokkal való túlterhelése, giliszták, lép-, máj- és aranyeres bántalmak esetében. — Egy üveges ára használati utatitással együtt 40 kr., kettős palack 70 kr.

Központi szétküldés Brády Károly gyógyszerész által Krematorban (Mór-város). Kapható minden gyógyszerertárban.

Óvás! A valódi máriacelli gyomorcsöppeket sokak hamisítják és utánozzák. A valódiság jeleit minden üvegen piros, a fenti védjegyvel ellátott borítékba kell göngyölve lennie és minden üvegez mellé kell használati utatitást-on meg kell jegyezve lenni, hogy az Krematorban Gusek Henrik könyvnyomdájában nyomtatott.

Léván Boleman Ede örököszei, Medveczky Sándor, Aranyos Maróthon Bittó Károly, N. Lekéren Bolyós Gyula, Ipoly-sághon Burko István, Nagysaillon Zsorna László. Selmeczbányán Sztankay Ferencz, Szántón Meisels A. urak gyógyszerertárban.

A legkitűnőbb szer a rovarok ellen

meglepő hatással gyorsan irtja ki a kártékony fergeket s oly biztosan, hogy azok nyomtalanul eltűnnek.

Figyelembe veendő, hogy

a puszta papirba kimért por sohasem valódi, „ZACHERL SPECIALITÁS“

Csakis eredeti üvegekben s olcsón kaphatók:

Léván:	Boleman Ede	Ar.-Maróthon:	Eisenberg Károly
„	Kern testvérek	Selmeczen:	Sommer an. A. özv.
„	Medveczky Sándor	„	Sztankay F. gyógyszer.
Ipolysághon:	Dombó Károly	„	Wankovits Lajos
K-Tapolcsányban:	J. Pollák.	„	Kraus W. G
Körmöczön:	Ritter Lipót J.	„	Marchalko Gyula

uraknál
Főraktár

J. ZACHERL,
WIEN, I. Goldschmiedgasse 2.

Nincs többé fogfájás!

Tisztelendő Benedekrendi szerzetesek fogvize, fogpora és fogpásztájának

használatát mellett,

2 arany rem: Brüssel 1880, London 1884.

A legmagasabb kitüntetések.

Boursaud Péter 1373. évből feltaláltattott

A tisztelendő Benedekrendi szerzetesek fogvizének naponta néhányszor vízbe téve, megakadályozza és gyógyítja a fogak odvasságát, melyeknek felségét és szilártságot kölcsönöz, a mennyiben a fogust erősíti, s teljesen egészségessé változtatja. A t. olvasóknak valóban nagy szolgálatot vételek tenni, midőn ezen legregibb s legraktikusabb készítményeket becses figyelmükbe ajánlom, mert csakis az egyed' és legkitűnőbb gyógyszer mindenemű fogfájdalmak ellen.

Alapított 1807. SEGUIN 106. & 108. Rue.

Főügynök: BORDEAUX Croix de Segney

Kapható: minden gyógyszerertárban és nagyobb fűszerüzletben.

A legjobb

hólyagpapir

Nyitrai és társánál kapható Léván.